

התזמורת הפילהארמונית במשעול הישראלי

שיר המעדות - של בוסקוביץ

"שיר המעדות" של בוסקוביץ נראה סימפוני, שמקורותיו המוסיקאליים הם בעיצוב החומר המלודי ובוואריאציות הנשנות והולכות של פרצופו הריתמי והצלילי בצור רח מושכת לב, מענינת וגורמת הנאה. אך אין ספק שהתרשמותנו מגורמיה החיצוניים של היצירה, אלא תוצאה ישירה מאותה ה"בנה תת-הכרתית, המלווה קליטת יצירה אמנותית מרושמת. בעיקר נותנת כבר כותרתה כיוון מוחלט לדמיון המאזין. "תהא משמעותה המקורית של הכתובת שיר מעלות אשר תהא" — כתב בוסקוביץ ב"מבוא לפארטיטורה שלו — "סבור המחבר כי עיקרו של שיר המעלות הוא בעליה לציון. לציון מלמטת אך גם לציון מלמעלה. חכיסוסים הנצחיים לעליה סמלית זו, ועצם העד לית של הכלל ושל הפרט, אין קץ לחם. מה שמתבטא במוסיקה ב"מוטיבים של צעידה עליוזה בתחרות לת היצירה, שהשראתו, בשמחתי באומרים לי בית ה' נלך, ואשר לקראת הסיום מתפתחת למאדים ענקיים של נחירה המונית עד ש"מגיעה לצלילי זמרת ילדים כביכול בנגינת החלילים והאבובים. היצירה כולה כאילו אינה פסטימית ואין היא יכולה להסתיים בנגינה חריד שית חוזרים הדודים על מקצב ה"צעידה הנצחית..."

המאזין אינו יכול לעקוב, כאמור, אחרי כל שלבי התפתחותם של ה"רעיון: הללו, אבל ההתרשמות היא של יצירה עליוזה ושושלת תורים גם יחד. יצירה שמחבריה ודאי עוד יגיע לביטוי מושלם ונער לת יתור של עיצוב גורמי הסגנון המעניין שלה מי שתרם לספרות המוסיקה התזמורתית הישראלית (חסוף בעמוד 13)

תרומה אשר בלעדיה היינו בלי ס"ס עניים יותר.